בס"ד "הדף היומי לתולדותינו"

יום ב', י"ז באייר תשס"ג (19 במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **י"ז באייר**, **32** ימים, שהם **ארבעה** שבועות ו**ארבעה** ימים לעומר.
הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה, במהרה בימינו אמן. סלה.

פרשת קו 300 [המשך מאתמול]
הם טענו שראש השב"כ נתן הוראה לאחד מהבכירים בשירות להרוג את המחבלים. בכיר נוסף בשב"כ, **יוסי גינוסר**, היה שותף לבידוי ראיות ב**וועדת זורע**.
בתגובה, השעה אותם ראש השב"כ אברהם שלום. הבכירים פנו ליועץ המשפטי, יצחק זמיר, ודרשו חקירה. רה"מ, שמעון פרס, ושר החוץ, יצחק שמיר [זוכרים את הרוטציה המפורסמת...?], ניסו למנוע מזמיר לחקור את הנושא, והטיפול הועבר למשטרה. וועדה בראשות המפכ"ל **דוד קראוס** חקרה את ראש הממשלה, את שר החוץ, את ראשי השב"כ ואחרים. במהלך החקירה טען ראש השב"כ שקיבל הנחיות ברורות מיצחק שמיר. בשלב זה, לאחר שנמנע ממנו להמשיך לחקור את הפרשה, **התפטר היועץ המשפטי, זמיר, מתפקידו**.
בסופו של דבר, בהתערבותו של עו"ד **רם כספי**, הוחלט לקבל את התפטרותו של ראש השב"כ, שלום, תמורת חנינה לו ולאנשיו. כל "גיבורי הפרשה", שזיעזעה את שירות הבטחון [ואת העם כולו], פרשו מתפקידיהם. בראיון עתונאי בשנת 96', הודה **אהוד יתום**, בכיר בשב"כ ואחיו של ראש המוסד, **דני יתום** [שניהם חברי כנסת היום] שהוא הרג את שני המחבלים בעקבות הוראה שקיבל מאברהם שלום. [ישראל 50]

~~~

<u>לקראת ל"ג בעומר</u> [מחר!]
ביום **שלושים ושלושה לספירת העומר** [הספירה מתחילה בליל מוצאי חג ראשון של פסח], מפסיקים את מנהגי האבלות של ימי הספירה ועושים בו חגיגות נישואין ומדליקים מדורות; בדורות קודמים ילדי ישראל נהגו לשחק בו בחץ וקשת. יש מי שנוהגים לעלות לקברו של **ר' שמעון בר יוחאי** במירון שנפטר ביום זה. עליה זו חוגגים בטקסים מיוחדים, בריקודים, מדורות ואבוקות. האירוע הזה נקרא "**הילולא דר' שמעון**", והסיבה לחגיגות היא האמונה שביום הסתלקותו של צדיק, נשמתו זוכה לעילוי בגנזי מרומים, וההמון שמח ביום זה ומביע בשירה, בריקודים ובתפילה את תקוותו שהצדיק יגן על עם ישראל ויהיה מליץ יושר בעדם.
יום ל"ג [=33] בעומר ניצב כיום חריג בתוך תקופת האבלות של ימי הספירה. יש האומרים, שלא רק ביום זה פסקה האבלות ומותר להינשא ולהסתפר וכיו"ב, אלא שמכאן ואילך **שאר ימי הספירה מותרים בכל**; ויש הממשיכים לנהוג באבלות.
נוהגים ביום זה, כאמור, להדליק מדורות אש ולסובב בשירה ובריקודים שעות מרובות עד אור הבוקר. המקור הראשון למנהג הזה בסיפורו של אחד מבני פמלייתו של **רבי חיים בן עטר** (**בעל הספר "אור החיים"**) שעלו למירון, וכך נאמר שם: "ובראש המצבה של ר' שמעון בר יוחאי גומה גדולה, לפי ששם מדליקים בכל לילה על זה האופן: לוקחים בגדי פישתן לבנים וטובים, כל אחד לפי ערכו, ועושים אותן חתיכות חתיכות, וטובלים אותם בשמן זית, וממלאים בגומה – זית, ודולקים אותה, ונראה אורה עד **צפת** ... והרב הדליק כמה בגדים." **בעל ה"שפת אמת"** מסביר, שהטעם למדורה זו משום שביום הזה נעצרה המגיפה אשר פגעה בתלמידי ר' עריבא והדליקו לזכרם "נרות נשמה"; ומאחר שמתו 12,000 זוגות תלמידים, הדליקו 24,000 נרות בבת אחת, ואלו יצרו מדורות. [במעגלי החיים]

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכוננה עד עולם סלה."[תהלים מ"ח 9]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שני**

בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל
~~~